

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 21 oktober 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Artikel 107.1 FEUF – Begreppet statliga medel – Utökad producentansvar – Miljöorgan som av offentliga myndigheter har erhållit tillstånd att från saluförare av vissa produkter ta ut avgifter i syfte att för dessa saluförarens räkning fullgöra deras lagstadgade skyldighet att behandla avfall från dessa produkter – Ekonomiskt stöd som miljöorganet betalar till sorteringsaktörer med vilka det har ingått avtal”

I mål C-556/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Conseil d'État (Frankrike) genom beslut av den 12 juli 2019, som inkom till domstolen den 22 juli 2019, i målet

Eco TLC

mot

Ministre d'État, ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Économie et des Finances,

ytterligare deltagare i rättegången:

Fédération des entreprises du recyclage,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot, domstolens vice ordförande R. Silva de Lapuerta (referent) och domarna L. Bay Larsen, M. Safjan och N. Jääskinen,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Eco TLC, genom F. Molinié, avocat,
- Fédération des entreprises du recyclage, genom A. Gossement, avocat,

* Rättegångsspråk: franska.

- Frankrikes regering, genom A.-L. Desjonquères och P. Dodeller, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom A. Bouchagiar, K.-P. Wojcik och C. Georgieva-Kecsmar, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 28 maj 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 107 FEUF.
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan, å ena sidan, Eco TLC och, å andra sidan, ministre d'État (biträdande ministern, Frankrike), ministre de la Transition écologique et solidaire (ministern för miljömässig och solidarisk omställning, Frankrike) och ministre de l'Économie et des Finances (ekonomi- och finansministern, Frankrike). Målet rör lagenligheten av en förordning om justering av ett ekonomiskt stöd som Eco TLC betalar till aktörer som enligt avtal har ansvar för behandling av avfall från textil- och konfektionsvaror, hemtextilier och fotbeklädnader.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 I artikel L. 541–10–3 i code de l'environnement (miljölagen), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet (nedan kallad miljölagen), föreskrivs följande:

”Från och med den 1 januari 2007 är alla fysiska eller juridiska personer som på den inhemska marknaden yrkesmässigt saluför nya, för hushåll avsedda, textil- och konfektionsvaror, hemtextilier och fotbeklädnader skyldiga att bidra till eller ombesörja materialåtervinning och behandling av avfall som härrör från dessa produkter.

Från och med den 1 januari 2020 omfattas även alla fysiska eller juridiska personer som på den inhemska marknaden yrkesmässigt saluför slutprodukter av hemtextilier, med undantag för sådana som utgör delar av möbler eller som är avsedda som skydd eller dekoration för möbler, av den skyldighet som föreskrivs i första stycket.

De personer som avses i de två första styckena ska uppfylla denna skyldighet

- antingen genom att ekonomiskt bidra till ett organ som godkänts genom en förordning utfärdad av de ministrar som ansvarar för miljö- respektive industrifrågor och som ingår avtal med sorteringsaktörer och med lokala och regionala myndigheter (eller sammanslutningar av sådana) med ansvar för avfallshantering och som betalar ekonomiskt stöd till dem för sådan återvinning och avfallshantering som avses i de två första styckena och vilka de ansvarar för,
- eller genom att upprätta ett eget system för materialåtervinning och behandling av det avfall som avses i de två första styckena. Ett sådant system måste uppfylla villkoren i en kravspecifikation och godkännas genom förordning som utfärdas gemensamt av de ministrar som ansvarar för miljö- respektive industrifrågor.

Villkoren för tillämpningen av denna artikel, i synnerhet hur avgiften ska beräknas, på vilka villkor sysselsättning för personer som står långt från arbetsmarknaden ska främjas och vilka påföljder som ska tillämpas om den skyldighet som avses i första stycket inte fullgörs, fastställs genom dekret av Conseil d'État.”

- 4 I artikel R. 543–214 andra stycket samma lag föreskrivs att varje organ i sin ansökan om godkännande ska visa att det har nödvändig teknisk och ekonomisk kapacitet för att utföra de åtgärder som krävs för att främja – genom de avtal som det ingår och den omfördelning av de avgifter det får in – insamling, återanvändning, materialåtervinning, återvinning och hantering av det avfall som avses i artikel L. 541–10–3 i miljölagen och ange hur det avser uppfylla villkoren i den kravspecifikation som utgör underlag för detta godkännande.
- 5 I artikel R. 543–215 första stycket i miljölagen anges att de godkända organen ska fastställa det totala belopp som de genom avgifter ska samla in från de i artikel L. 541–10–3 första stycket nämnda verksamheterna för att kunna, på årlig basis, täcka de utgifter som följer av tillämpningen av kravspecifikationen i artikel R. 543–214 i samma lag.
- 6 Enligt artikel R. 543–218 i miljölagen ska kravspecifikationen som nämns i artikel R. 543–214 i denna lag innehålla bland annat de mål som fastställts i fråga om mängd sorterat, återanvänt, materialåtervunnet och återvunnet avfall samt de fastställda målen för sysselsättning för personer som står långt från arbetsmarknaden enligt artikel L. 541–10–3 i samma lag. Vidare föreskrivs att ersättningen till en aktör ska sättas ned om aktören i fråga inte uppfyller en minimumnivå för sysselsättning för dessa personer.
- 7 Genom arrêté du 3 avril 2014 relatif à la procédure d'agrément et portant cahier des charges des organismes ayant pour objet de contribuer au traitement des déchets issus des produits textiles d'habillement, du linge de maison et des chaussures, conformément à l'article R. 543–214 du code de l'environnement et portant agrément d'un organisme, en application des articles L. 541–10–3 et R. 543–224 du code de l'environnement (förordning av den 3 april 2014 rörande godkännandeförfarandet och fastställandet av en kravspecifikation för de organ som önskar bidra till avfallshanteringen från textil- och konfektionsprodukter, hemtextilier och fotbeklädnader, i enlighet med artikel R. 543–214 i miljölagen, och om godkännande av ett organ, i enlighet med artiklarna L. 541–10–3 och R. 543–214–R. 543–224 i miljölagen (JORF av den 14 maj 2014, s. 7969)) (nedan kallad förordningen av den 3 april 2014) gavs Eco TLC tillstånd att från saluförare av textil- och konfektionsprodukter, hemtextilier och fotbeklädnader (nedan kallade TLC-produkter) ta ut avgifter för behandling av avfall från sådana produkter och att, i enlighet med den kravspecifikation som återfinns som bilaga till ovannämnda förordning, överföra dessa avgifter i form av ekonomiskt stöd bland annat till sorteringsaktörer.
- 8 Bilagan till förordningen av den 3 april 2014, med rubriken "Kravspecifikation för godkännande av miljöorgan utfärdad med tillämpning av artiklarna L. 541–10–3 och R. 543–214–R. 543–224 i miljölagen för perioden 2014–2019", innehåller i sig flera bilagor, bland annat en bilaga III med rubriken "Tabell för ekonomiskt stöd till avtalsanslutna återvinningsföretag, för år N + 1, med anledning av år N", som fastställer beräkningsmetoden för de olika typerna av ekonomiska stöd som kan betalas ut till de återvinningsföretag som det slutits avtal med, det vill säga hållbarhetsstöd, stöd till materialsortering och utvecklingsstöd. I denna bilaga föreskrivs bland annat att summan av hållbarhetsstödet ska vara lika med summan av stödet till hållbarhet i form av resursåtervinning, energiåtervinning och bortskaffande, samt att stödet till hållbarhet i form av resursåtervinning beräknas genom att "den sorterade vikt som har blivit föremål för resursåtervinning (återanvändning + materialåtervinning + annan resursåtervinning)" multipliceras med en koefficient på 65 euro per ton.
- 9 Genom arrêté du 19 septembre 2017 portant modification de l'arrêté du 3 avril 2014 (förordning av den 19 september 2017 om ändring av förordningen av den 3 april 2014 (JORF av den 4 oktober 2017, text nr 5)) (nedan kallad förordningen av den 19 september 2017) justerades beloppet för hållbarhetsstödet. Enligt artikel 1 i denna förordning ska koefficienten för beräkning av detta stöd höjas till 82,5 euro per ton för stöd som utbetalas från och med den 1 januari 2018.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 10 Eco TLC är ett miljöorgan som har erhållit tillstånd från offentliga myndigheter att från saluförare av TLC-produkter ta ut avgifter som ersättning för en tjänst som består i att överta dessa myndigheters ansvar för behandling av avfallet från dessa produkter. Eco TLC ingår i detta syfte avtal med sorteringsaktörer som uppfyller vissa villkor och betalar ut olika typer av ekonomiskt stöd till dem, nämligen hållbarhetsstöd, materialsorteringsstöd och utvecklingsstöd för återvinning och behandling av avfall från TLC-produkter.
- 11 I förordningen av den 3 april 2014 fastställdes koefficienten för hållbarhetsstöd för resursåtervinning till 65 euro per ton. Genom förordningen av den 19 september 2017 höjdes emellertid denna koefficient till 82,5 euro per ton för stöd som skulle utbetalas från och med den 1 januari 2018.
- 12 Eco TLC har väckt talan mot förordningen av den 19 september 2017 vid Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) och bland annat gjort gällande att denna förordning utgör statligt stöd, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- 13 Den hänskjutande domstolen har påpekat att enligt artikel L. 541–10–3 i miljölagen, avseende principen om utökat producentansvar, är de som saluför TLC-produkter skyldiga att bidra till eller ombesörja materialåtervinning och behandling av avfall från dessa produkter. Den hänskjutande domstolen har angett att dessa saluförare för att uppfylla denna skyldighet antingen själva måste ombesörja behandlingen av avfall från TLC-produkter eller överlåta det ansvaret till en godkänd aktör som får ansvar för att ta ut avgifter från dem och att för deras räkning ombesörja behandlingen av avfallet genom att ingå avtal med sorteringsaktörer för detta ändamål.
- 14 Den hänskjutande domstolen konstaterar härvid till att börja med att Eco TLC är den enda aktör som godkänts för detta och att saluförarna inte har valt att själva ombesörja behandlingen av avfall från TLC-produkter.
- 15 Den hänskjutande domstolen påpekar vidare att taxan för det ekonomiska stöd som Eco TLC betalar till sorteringsaktörerna har fastställts genom förordningen av den 3 april 2014 mot bakgrund av mål i fråga om återvinning av avfall och i fråga om sysselsättning för personer som står långt från arbetsmarknaden. Den hänskjutande domstolen konstaterar att enligt den förordningen ska Eco TLC lägga beloppet för de avgifter som bolaget tar ut av saluförarna på den nivå som är strikt nödvändig för att bolaget ska kunna fullgöra sina skyldigheter, det vill säga att kunna betala ekonomiskt stöd till sorteringsaktörerna i enlighet med den taxa som har fastställts i förordningen samt genomföra olika medvetandehöjande och förebyggande åtgärder. Bolaget får inte gå med vare sig vinst eller förlust och får inte heller bedriva verksamhet på andra områden.
- 16 Den hänskjutande domstolen har därutöver framhållit att en av staten utsedd statlig kontrollant ska delta – utan rösträtt – i Eco TLC:s styrelsemöten, underrättas om villkoren för de finansiella placeringar som Eco TLC överväger att göra innan styrelsen godkänner dem och ha rätt att ta del av samtliga handlingar med anknytning till Eco TLC:s ekonomiska förvaltning, så att han eller hon kan underrätta de behöriga statliga myndigheterna i fall där reglerna för god ekonomisk förvaltning har åsidosatts. Dessa myndigheter kan då ålägga Eco TLC böter på upp till 30 000 euro och även tillfälligt eller varaktigt återkalla tillståndet. Med dessa förbehåll fattar Eco TLC enligt den hänskjutande domstolen självständigt sina förvaltningsbeslut. Bland annat finns det inte någon särskild skyldighet i fråga om deponering av medel avsedda för sorteringsaktörerna.

- 17 Mot denna bakgrund beslutade Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 107 [FEUF] tolkas så, att en ordning som innebär att ett privat miljöorgan utan vinstsyfte, som erhållit tillstånd från offentliga myndigheter, i enlighet med avtal som organet ingått med saluförarna av en särskild kategori av produkter tar ut avgifter från dessa som ersättning för en tjänst bestående i att organet övertar deras ansvar för behandling av avfallet från dessa produkter, samtidigt som det betalar ekonomiskt stöd till ekonomiska aktörer som har till uppgift att sortera och återvinna detta avfall, vars belopp fastställts i tillståndet på grundval av miljömässiga och sociala mål, ska anses som ett statligt stöd i den mening som avses i [den bestämmelsen]?”

Tolkningsfrågan

- 18 För att en nationell åtgärd ska anses utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF krävs enligt rättspraxis att samtliga följande villkor är uppfyllda. För det första ska det röra sig om en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel. För det andra ska denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje ska åtgärden ge mottagaren en selektiv fördel. För det fjärde ska åtgärden snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen (dom av den 6 mars 2018, kommissionen/FIH Holding och FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 19 När det gäller det första villkoret erinrar domstolen om att det för att förmåner ska anses vara stöd, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, krävs för det första att förmånerna ges direkt eller indirekt med statliga medel och för det andra att de kan tillskrivas staten (dom av den 15 maj 2019, Achema m.fl., C-706/17, EU:C:2019:407, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 20 Enligt det förfarande för samarbete mellan nationella domstolar och EU-domstolen som införts genom artikel 267 FEUF ankommer det enligt rättspraxis på EU-domstolen att ge den nationella domstolen ett användbart svar, som gör det möjligt för den domstolen att avgöra det mål som den ska pröva. I detta syfte kan EU-domstolen behöva omformulera de frågor som hänskjutits (dom av den 2 april 2020, Ruska Federacija, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 21 Det framgår av beslutet om hänskjutande att den hänskjutande domstolen i själva verket endast önskar få vägledning vad gäller det första av de villkor som anges i punkt 18 ovan och att de faktiska omständigheter den lämnat till domstolen i huvudsak hänför sig till detta första villkor.
- 22 Under dessa omständigheter ska den nationella domstolen anses ha ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 107.1 FEUF ska tolkas så, att en ordning som innebär att ett privat miljöorgan utan vinstsyfte, som erhållit tillstånd från offentliga myndigheter, i enlighet med avtal som organet ingått med saluförarna av en särskild kategori av produkter tar ut avgifter från dessa som ersättning för en tjänst bestående i att organet övertar deras ansvar för behandling av avfallet från dessa produkter, samtidigt som det betalar ekonomiskt stöd till ekonomiska aktörer som har till uppgift att sortera och återvinna detta avfall, vars belopp fastställts i tillståndet på grundval av miljömässiga och sociala mål, utgör en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 23 För att avgöra om en åtgärd kan tillskrivas staten ska det undersökas om myndigheterna har varit delaktiga när denna åtgärd vidtagits (dom av den 15 maj 2019, Achema m.fl., C-706/17, EU:C:2019:407, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

- 24 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att bestämmelsen om det utvidgade producentansvaret inom området för hantering av avfall från TLC-produkter införts genom författningar av lagstiftningskaraktär, nämligen miljölagen och förordningen av den 3 april 2014, i dess lydelse enligt förordningen av den 19 september 2017. Denna bestämmelse ska således anses kunna tillskrivas medlemsstaten, i den mening som avses i den rättspraxis som nämns i punkt 23 ovan.
- 25 För bedömningen av huruvida förmånen direkt eller indirekt beviljats med hjälp av statliga medel ska det därtill erinras om att förbudet i artikel 107.1 FEUF enligt fast rättspraxis träffar både stöd som ges direkt av staten eller genom statliga medel och stöd som beviljats av offentliga eller privata organ som staten har inrättat för att de ska förvalta stödet eller som staten har utsett att förvalta stödet (se dom av den 15 maj 2019, *Achema m.fl.*, C-706/17, EU:C:2019:407, punkt 50 och där angiven rättspraxis).
- 26 Den omständigheten att det i artikel 107.1 FEUF görs en åtskillnad mellan ”stöd som ges av en medlemsstat” och stöd som ges ”med hjälp av statliga medel” betyder inte att samtliga fördelar som en stat ger utgör stöd, oavsett om de finansieras med hjälp av statliga medel eller inte, utan innebär enbart att detta begrepp ska omfatta de fördelar som ges direkt av en medlemsstat och de som ges genom ett offentligt eller privat organ som har utsetts eller inrättats av denna stat (dom av den 28 mars 2019, *Tyskland/kommissionen*, C-405/16 P, EU:C:2019:268, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 27 Det kan nämligen inte enligt unionsrätten vara tillåtet att kringgå reglerna om statligt stöd genom att helt enkelt skapa självständiga myndigheter med uppgift att distribuera stöd (dom av den 9 november 2017, *kommissionen/TV2/Danmark*, C-656/15 P, EU:C:2017:836, punkt 45).
- 28 I förevarande fall följer det av principen om utökat producentansvar i artikel L. 541–10–3 i miljölagen att de som saluför TLC-produkter, det vill säga producenter, importörer och återförsäljare, är skyldiga att bidra till eller ombesörja behandling av avfall från dessa produkter.
- 29 För att uppfylla denna skyldighet ska dessa saluförare antingen själva ombesörja behandlingen av avfall från TLC-produkter eller betala avgifter till ett miljöorgan som har erhållit tillstånd av offentliga myndigheter och som önskar tillhandahålla avfallshanteringen genom att ingå avtal med sorteringsaktörer och betala ekonomiskt stöd till sorteringsaktörerna för återvinning och behandling av detta avfall.
- 30 Även om det framgår av beslutet om hänskjutande att de som saluför TLC-produkter, för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel L. 541–10–3 i miljölagen, valt att ansluta sig till Eco TLC, som är en aktör som godkänts för detta ändamål genom förordningen av den 3 april 2014, innebär inte denna omständighet i sig att de avgifter som de betalar till detta miljöorgan utgör obligatoriska avgifter som föreskrivs i en stats lagstiftning.
- 31 Eco TLC tar dessutom från saluförare av TLC-produkter ut avgifter som ersättning för en tjänst bestående i att överta deras lagstadgade ansvar för behandling av avfallet från dessa produkter. Eco TLC ingår i detta syfte avtal med sorteringsaktörer som uppfyller vissa villkor, och betalar tillbaka ekonomiskt stöd till dem för återvinning och behandling av avfall från dessa produkter.
- 32 EU-domstolen konstaterar härvidlag att det i den bestämmelse som är i fråga i det nationella målet föreskrivs att avgifter från privata ekonomiska aktörer först ska överföras till ett privaträttsligt bolag och att detta bolag därefter ska betala en del av dessa avgifter till andra privata ekonomiska aktörer.
- 33 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 85 i sitt förslag till avgörande behåller dessa avgifter under hela förloppet sin privata karaktär. De medel som inbetalningen av avgifterna ger upphov till passerar aldrig statens budget eller någon annan offentlig enhet och kommer heller aldrig offentliga

myndigheter till handa. Det framgår även av handlingarna i målet att den aktuella medlemsstaten inte på något sätt avstår från några medel såsom skatter, avgifter eller andra pålagor som i kraft av den nationella lagstiftningen skulle ha betalats till statsbudgeten.

- 34 Härav följer att den bestämmelse som är i fråga i det nationella målet inte medför någon direkt eller indirekt överföring av statliga medel.
- 35 Det framgår dock av domstolens praxis att även åtgärder som inte innebär en överföring av statliga medel ändå kan omfattas av begreppet statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF (dom av den 9 november 2017, kommissionen/TV2/Danmark, C-656/15 P, EU:C:2017:836, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 36 Artikel 107.1 FEUF omfattar nämligen alla ekonomiska medel som de offentliga myndigheterna faktiskt kan använda för att stödja företag och det är inte relevant om dessa medel permanent ingår bland statens tillgångar eller inte. Även om de för åtgärden i fråga aktuella beloppen inte permanent disponeras av staten är det förhållandet att de fortlöpande kontrolleras av staten, och således kan disponeras av behöriga nationella myndigheter, tillräckligt för att de ska kunna anses utgöra statliga medel (dom av den 16 maj 2002, Frankrike/kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, punkt 37, och dom av den 15 maj 2019, Achema m.fl., C-706/17, EU:C:2019:407, punkt 53).
- 37 Domstolen ska därför pröva om de medel som Eco TLC använder för att betala ekonomiskt stöd till de sorteringsaktörer som ingått avtal permanent kontrolleras av staten och således kan disponeras av andra behöriga nationella myndigheter.
- 38 Såsom har konstaterats i punkt 33 ovan passerar de medel som inbetalningen av avgifterna ger upphov till, för det första, aldrig statens budget eller någon annan offentlig enhet och kommer aldrig heller offentliga myndigheter till handa.
- 39 Det framgår också av handlingarna i målet att det inte finns någon särskild skyldighet i fråga om deponering av dessa medel. Medel som kan vara tillgängliga efter ett eventuellt upphörande av miljöorganets verksamhet betalas inte heller, efter avdrag för miljöorganets skulder, in till offentliga myndigheter. Vidare prövas tvister om uppbörden av avgifterna från saluförarna enligt den bestämmelse som är aktuell i det nationella målet i allmän domstol eller i handelsdomstol.
- 40 Härav följer att staten inte vid något tillfälle har faktisk tillgång till dessa medel och att miljöorganet inte har några av de särskilda befogenheter som är specifika för offentliga myndigheter.
- 41 För det andra avsätts de medel som Eco TLC använder inom ramen för den bestämmelse som är aktuell i det nationella målet uteslutande för utförandet av de uppgifter som Eco TLC lagenligt har tilldelats. Denna rättsliga princip med innebörden att vissa medel uteslutande får användas för ett visst ändamål visar snarare – såvida inte andra omständigheter tyder på motsatsen – att staten inte kan förfoga över dessa medel, det vill säga att den inte kan besluta att medlen ska användas för något annat ändamål än det som föreskrivs i den berörda lagstiftningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 mars 2019, Tyskland/kommissionen, C-405/16 P, EU:C:2019:268, punkt 76).
- 42 För det tredje är det riktigt att staten fastställer taxan för det ekonomiska stöd som det godkända miljöorganet betalar till sorteringsoperatörerna.
- 43 Såsom framgår av punkterna 5 och 15 i förevarande dom fastställer emellertid de godkända organen det totala belopp som de ska ta ut från saluförare för att kunna, på årlig basis, täcka de utgifter som följer av tillämpningen av kravspecifikationen, nämligen utbetalning av ekonomiskt stöd till sorteringsaktörer, driftskostnader och medvetandehöjande och förebyggande åtgärder.

- 44 Frankrikes regering har också i sitt skriftliga yttrande påpekat att enligt den kravspecifikation som bifogats förordningen av den 3 april 2014 motsvarar taxan för ekonomiskt stöd som det godkända miljöorganet betalar till sorteringsaktörer den genomsnittliga nettokostnaden för sorteringen. När det närmare bestämt gäller den höjning som gjordes genom förordningen av den 19 september 2017, beslutades denna, enligt Frankrikes regering, av de offentliga myndigheterna på grundval av förslag i en årlig översikt från Observatoire environnemental, économique et social (Centrum för miljö, ekonomi och sociala frågor) över sortering och återvinning av TLC-avfall. Detta centrum, som inrättats av Eco TLC, sammanställde, enligt Frankrikes regering, för upprättandet av denna översikt sorteringsaktörernas kostnader och intäkter, varvid det konstaterade att sorteringsverksamheten var underkompenserad.
- 45 Det godkända miljöorganet har således enligt Frankrikes regering en avgörande roll vid fastställandet och utvecklingen av taxan för ekonomiskt stöd till sorteringsaktörerna. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att kontrollera detta.
- 46 För det fjärde följer det visserligen av beslutet om hänskjutande att det i förordningen av den 3 april 2014 föreskrivs vissa villkor som sorteringsaktörerna måste uppfylla för att kunna få detta ekonomiska stöd. Frankrikes regering har dock i sitt yttrande påpekat att det godkända miljöorganet har en viss förhandlingsfrihet i relation till sorteringsaktörerna för att kunna fastställa ytterligare villkor. Enligt Frankrikes regering har Eco TLC för övrigt utnyttjat denna frihet genom att på eget initiativ införa strängare villkor för rätt till ekonomiskt stöd än de villkor som fastställts av staten.
- 47 Eco TLC har därmed enligt Frankrikes regering ett inflytande på fastställandet av vilka som beviljas det ekonomiska stöd som kan betalas ut enligt den bestämmelse som är i fråga i det nationella målet. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att kontrollera om så faktiskt är fallet.
- 48 För det femte, och slutligen, framgår det av beslutet om hänskjutande att en av staten utsedd statlig kontrollant ska delta i Eco TLC:s styrelsemöten, underrättas om villkoren för de finansiella placeringar som Eco TLC överväger att göra, innan styrelsen godkänner dem, och ha rätt att ta del av samtliga handlingar med anknytning till den ekonomiska förvaltningen, så att han eller hon kan underrätta de behöriga offentliga myndigheterna i fall där reglerna för god ekonomisk förvaltning har åsidosatts. Dessa myndigheter kan då ålägga Eco TLC böter eller tillfälligt eller varaktigt återkalla tillståndet.
- 49 Det framgår dock av handlingarna i målet att denna av staten utsedda kontrollant inte har rösträtt i Eco TLC:s styrelse som gör det möjligt för denna kontrollant att utöva ett inflytande över förvaltningen av de medel som används av detta bolag för att betala ekonomiskt stöd till sorteringsaktörer. Dessutom står det klart att nämnda kontrollants uppgift endast består i att säkerställa att bolagets ekonomiska resurser bevaras.
- 50 Av det ovan anförda följer att det, med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra, står klart att de medel som Eco TLC använder för att utbetala ekonomiskt stöd till sorteringsaktörer inte permanent kontrolleras av staten, i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 36 ovan, och de utgör således inte statliga medel, i den mening som avses i artikel 107.1 första stycket FEUF.
- 51 Av det anförda följer att tolkningsfrågan ska besvaras enligt följande. Artikel 107.1 FEUF ska tolkas så, att en ordning som innebär att ett privat miljöorgan utan vinstsyfte, som erhållit tillstånd från offentliga myndigheter, i enlighet med avtal som organet ingått med saluförarna av en särskild kategori av produkter tar ut avgifter från dessa som ersättning för en tjänst bestående i att organet övertar deras ansvar för behandling av avfallet från dessa produkter, samtidigt som det betalar ekonomiskt stöd till ekonomiska aktörer som har till uppgift att sortera och återvinna detta avfall, vars belopp fastställts i tillståndet på grundval av miljömässiga och sociala mål, inte utgör en åtgärd som

vidtas med hjälp av statliga medel i den mening som avses i den bestämmelsen, förutsatt att detta ekonomiska stöd inte permanent kontrolleras av staten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Rättegångskostnader

- 52 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 107.1 FEUF ska tolkas så, att en ordning som innebär att ett privat miljöorgan utan vinstsyfte, som erhållit tillstånd från offentliga myndigheter, i enlighet med avtal som organet ingått med saluförarna av en särskild kategori av produkter tar ut avgifter från dessa som ersättning för en tjänst bestående i att organet övertar deras ansvar för behandling av avfallet från dessa produkter, samtidigt som det betalar ekonomiskt stöd till ekonomiska aktörer som har till uppgift att sortera och återvinna detta avfall, vars belopp fastställts i tillståndet på grundval av miljömässiga och sociala mål, inte utgör en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel i den mening som avses i den bestämmelsen, förutsatt att detta ekonomiska stöd inte permanent kontrolleras av staten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Underskrifter